

Jauntix, Atlantyda

Pytasz mała co się dzieje, czego mi brakuje.
Odpowiadam, ty się śmiejesz, nie chcesz mnie zrozumieć.
Idziesz sama przez pustynię, widzisz tylko siebie.
Czy ja jestem, czy ja żyję, nie obchodzi to ciebie...

To są wpływy tamtych ludzi, wśród nich egzystujesz.
Chodź wiec za mną, chodź daleko, to nas uratuje.

Chodź, zabiorę cię na Atlantyde,
na cudowny zatopiony ląd.
Zaryzykuj, chociaż może zginiesz.
Ucieknijmy razem szybko stąd.

Nie brakuje mi talentu, szczęścia, powodzenia.
Nie brakuje mi pieniędzy, tylko zrozumienia...

To są wpływy tamtych ludzi, to wśród nich żyjemy.
To dla siebie świat stworzyli, w którym my zginieemy.

Chodź, zabiorę cię na Atlantyde,
na cudowny zatopiony ląd.
Zaryzykuj, chociaż może zginiesz.
Ucieknijmy razem szybko stąd.

Chodź, zabiorę cię na Atlantyde,
popatrz trzeźwo jaki jest ten świat.
To człowieka jest cywilizacja,
w której dla nas ciągle miejsca brak.

Chodź, zabiorę cię na Atlantyde,
na cudownie tajemniczy ląd.
Bądź odważna, tutaj i tak zginiesz.
Ucieknijmy razem szybko stąd.